

NATURA SAU CASA PUTERII

GABRIELA FODOR

Profesor Limba Română

Liceul Tehnologic Dărmănești, Bacău

MOTTO: *Curio Dacia tenus venit,
sed tenebras saltuum expavit.* (Florus)

A existat și există, mai mult decât oriunde pe aiurea, acel sentiment al înfrățirii omului din popor cu lumea-i din preajmă, cu apa, cu pământul, cu cerul deasupra, cu tot ce-i dăruia omului puterea intrării și trăirii lui prin această lume. Îndeosebi, pădurea i-a dat omului tăria și convingerea că poate înțelege urzeala lumii, nu din vorbele altora, ci admirând neconținută împlinire și primenire a pădurii. O pădure este nemărginirea mărginită, în inima căreia dacă te pierzi, cauți la drumul soarelui ori la poziția stelelor. Sentimentul pădurii este una cu sentimentul cosmic și aici stăruie, nepuizabil, tănuit și ciudat, o viață.

În pădure intri ca într-un oraș. Ești stăpânit dintr-odată de sentimentul că ești prins în legile severe ale vieții, de cunoașterea și de necălcarea căror ține dreptul tău la libertate. Două păduri sunt două lumi aparte. O mitologie a locului, nescrisă, trăită de copilăria fiecăruia, pomenită doar în amintirea și legarea rândurilor. O țară este suma acestor mitologii și iubiri ale pământului. Păduri, de la o margine la alta, leagă nemărginirile spiritului, poveștile și cantecul locurilor, și acest adevăr îl purtăm în suflet și îl vorbim frumos, pe deasupra tuturor învățăturilor geografiei și legilor vieții: “Pământ împădurit, ne revedem/ Din ce în ce mai rarlângă izvoare”.(N. Labiș, *Încheiere*).

Într-adevăr, prin defrișări, exploatare excesive, tăieri, pășunat abuziv, poluare și alte acțiuni negative, pădurea a suferit. “Ruina pădurilor, așa cum precizează V. Giurgiu în cartea *Pădurea și viitorul* – ar însemna, sărăcie și nesiguranță pentru ziua de mâine, ar zădărnici năzuințe de viitor... Pădurea va continua însă să rămână mijloc și simbol al armoniei, belșugului și statorniciei precum și punte vie de legătură între generații, dacă ea însăși va fi gospodărită după principiile solidarității cu viitorul și ale eticii dezvoltării.”

În contextul contemporan, raporturile tradiționale om-pădure capătă semnificații noi. Importanța ocrotirii naturii și conservării pădurilor țării noastre, izvorâtă din adâncile și vechile legături ale poporului român cu pădurea este susținută de un proiect, de fapt program național, **ECO-ȘCOALA**. Realizarea acestui proiect, în care am participat timp de doi ani la Colegiul Economic *Ion Ghica* din Bacău alături de coordonatorii proiectului, prof. dr. Iolanda Filipoaia și a impus stăpânirea temeinică a cunoștințelor de specialitate și corelarea acestora cu întreaga problematică a **interrelațiilor pădure-școală-societate**. Marea însemnătate a pădurilor rezultă din funcțiile pe care îndeplinesc, de a produce lemn, de a sigura sănătatea ansamblului de viață al mediului înconjurător. În această perioadă, prin diferite activități de interior sau exterior, am încercat să ameliorăm microclimatul localităților apropiate Bacăului prin plantare de puieti, strângerea gunoierelor din jurul râurilor, realizarea de bannere, postere, afișe cu un strigăt de ajutor pentru NATURĂ. Am conștientizat că, datorită importantului rol sanogen, pădurile cu funcții de recreere, protecție a localităților și estetizare a peisajului, pot fi numite pe drept cuvânt *plămâniile orașelor*. Într-adevăr, după cum arată oamenii de știință, un hectar de pădure într-un an poate

produce 5-10 tone oxigen și însemnate cantități de ioni favorabili organismului uman. (V. Giurgiu, *Pădurea și viitorul*).

La una din activitățile ECOȘCOALA, am pregătit un moment comico-tragic, dar de actualitate. Una din eleve citise într-o zi o revistă de modă și printre articole, văzu o știre postată într-o rubrică: **(N)EVER GREEN?** Astfel a rezultat un mic schimb teatral pe tema aceasta pe care am să-l povestesc pe scurt.

Scena numărul 1: un șir lung de mașini așteaptă nerăbdătoare la stop. Claxoane care mai de care mai stridente, fum cât încape. Și chiștoace de țigări aruncate nonșalant din mers, pe geamul mașinii. E o zi obișnuită pe Bulevardul Alexandru Cel Bun.

Scena numărul doi: deschidem televizorul. Informațiile meteorologice s-au mutat de la coada jurnalului și ocupă acum spațiul de emisie detinut principalului eveniment al zilei. Niciun buletin de știri care se respectă nu poate ignora evidentul, că întreaga climă planetară s-a schimbat. Că uraganele mătură orice urmă de viață de pe kilometri întregi de pământ, că afară e caniculă cum n-a mai fost în ultimii 20 de ani și că schiorii se distrează bine-mersi chiar și în luna lui cuptor. E o altă față a aceleași probleme, poluarea planetei amenință întreg echilibrul. N-avem ce face, avertizarea a fost făcută prea târziu?!

E nevoie de un Captain Planet pentru a stopa fenomenul?, au tipat copiii.

Din fericire, s-au găsit mai multi, staruri hollywoodiene, creatori de modă, muzicieni s-au folosit de propria lor imagine pentru a impune un nou trend, ECOLOGISMUL.

Astfel, finalul activității s-a materializat printr-o prezentare de modă a fetelor și băieților, toți purtând haine din hârtie, carton, peturi și alt produse reciclate. Am considerat important că e nevoie să conștientizăm din ce în ce mai mult importanța apărării mediului. Sloganurile realizate pe hârtie bineînțeles ECO au reprezentat un ghid pentru o atitudine Eco, fiind așezate în holurile fiecărui etaj al școlii.

În concluzie, în ansamblul problemelor protecției mediului înconjurător și măsurilor de restrângere și eliminare a efectelor poluării de toate tipurile, un loc deosebit de însemnat îl are pădurea, căci ea generează influențe favorabile asupra factorilor fundamentali ai mediului nu numai în spațiul pe care îl ocupă ci și în afara acestuia, fie el natural sau antropic. De aceea se ridică cu acuitate problema amenajării pădurilor de agrement în jurul orașelor, ca Bacăul meu, dar nu cele tropicale cu palmieri, și a conservării rezervațiilor din parcuri naționale, iar nu ca defrișările masive din Parcul Tineretului din București. Totodată este *imperios* necesar să nu ignorăm rolul important pe care îl au pădurile în echilibrul climatic, în reglarea debitului apelor, fixarea solului, **rol cam târziu realizat de OM.**

ASTFEL, pădurile se întorc, vrând-nevrând, în locurile de unde au fost alungate.

LECȚIA TIMPULUI, peste care nu se poate trece, nu ne va mai permite să respirăm **NATURA** !?!

Bibliografie selectivă:

1. Labiș, Nicolae, *Moartea Căprioarei*, București, Editura "Ion Creangă", 1983, p. 45
2. Giurgiu, Vasile, *Pădurea și viitorul*, București, Editura Ceres, 1982, p. 18
3. Muja, Sever, *Plămâniile orașelor* în "Almanahul Pădurii" editat de "Revista românească", București, 1985, p. 37.

SLOGANURILE afișate prin toată școala:

- a. NU folosi sprayuri cu freon, ci atomizoare *ozon friendly*!
- b. Fă duș, nu baie-n cadă!
- c. Zugrăvește pereții cu vopsele pe bază de apă, NU alchidice!
- d. Bambus în loc de lemn!
- e. NU mașinii, da metroului, tramvaiului....!
- f. Separă gunoiul menajer!
- g. Pungi de hârtie refolosibile, nu de plastic!
- h. Ai grijă la cosmetice!